

PERSPEKTİF

Gençliğin Enerjisi

sf 2

19 Mart günü İstanbul Üniversitesindeki öğrenciler polis barikatını yararak üniversite kampüslerinin dışına çıkarak bütün üniversitelere ve halka ilham olmasaydı; bu mücadele azmi CHP'yi zorlamasaydı bugün başka koşullar altında yaşıyor olacaktık. Ne yazık ki tehlike geçmiş de değil. İktidar tam otoriter bir düzen kurmak için kendini güçlü hissettiğinde tekrar hamle yapacaktır.

Güneş Gümüş
SEP Genel Başkanı

Gunes_Gumus_SEP

SEP

BİZE ULAŞIN:

SEP.org.tr 0538 669 1917

SEPmedya SEPTv

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 75. Fiyat: 10TL, 9 Mayıs 2025

Emeğimiz, Seçme-Seçilme Hakkımız Geleceğimiz Çalınıyor!

HIRSIZLIĞI DURDUR!

**1 Ücretlere
Acil Ara
Zam!**

**2 Mülakatlar
Kaldırılsın!
Kayırmacılığa
Son!**

**3 Öğrenci Burslarına
Acil Zam! Parasız
Yurt ve Ulaşım!**

**4 Dev Öğretmen
Ataması Derhal!
Bütçe Bilimsel,
Laik, Parasız
Eğitime!**

**5 Herkese Kamusal
ve Ücretsiz Sağlık!
Sağlıkçılara Kadro!**

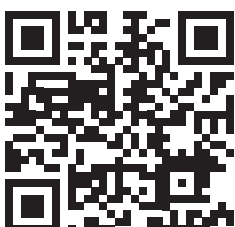
**6 Süper Zenginlere
Servet
Vergisi**

**7 Siyasi
Tutuklulara
Derhal
Özgürlük!**

**8 Tüm Seçilmişlerin Göreve
İadesi! Acil Erken Seçim!**

Taleplerimiz ve Hedeflerimizi Kazanmak İçin Partili Mücadeleye!

PARTİLİ OL!

ABONE OL!

sosyalistgundem sosyalist_gundem

Ankara:
Sosyalist Emekçiler Partisi:
Meşrutiyet Mh. Karanfil Sk.
Zafer İşhanı No: 4/48 Çankaya

Spartaküs Kültür ve Sanat
Meşrutiyet Mh. Konur Sk. 11/4
Çankaya

İstanbul:
Rasimpaşa Mh. Halitağa Cd. No 34
Uzunal İşhanı Kat:1 Kadıköy

İzmir:
Yüzbaşı Şerafettin Bey Sk. No: 6 Ece
Apt. Kat: 2 Daire: 2 Alsancak

Urfa:
Bamyasuyu Mh. Göbeklitepe İş
Merkezi A Blok 64 Haliliye

GENÇLİĞİN ENERJİSİ

Bu yıl 1 Mayıs olağanüstü bir sürecin içinde yaşandı. Son 10 yılımız olağanüstülükler içinde geçiyor zaten. Ancak 19 Mart'ta büyük bir eşik atlandığını unutmayalım. Herkesin ortaklaştığı nokta da bu darbe şimdilik püskürtüldüyse bunun mimarı gençliktir. 19 Mart günü İstanbul Üniversitesindeki öğrenciler polis barikatını yararak üniversite kampüsle-

rinin dışına çıkarak bütün üniversitelere ve halka ilham olmasaydı; bu mücadele azmi CHP'yi zorlamasaydı bugün başka koşullar altında yaşıyor olacaktık. Ne yazık ki tehlike geçmiş de değil. İktidar tam otoriter bir düzen kurmak için kendini güçlü hissettiğinde tekrar hamle yapacaktır. Bunu akıldan çıkarmamak gerek. Karşı taraf hazır bekliyor da biz bu işi bitirdik diye dağılmış durumda mıyız? Neyse ki hayır. Bu 1 Mayıs eylemler ülkenin birçok yerinde son dönemin en büyük 1 Mayıs'ı olarak geçti. Sadece o da değil; daha ilham verici olanı üniversite kortejlerinin birkaç on yılın en kalabalığı olmasıydı.

19 Mart gençlik enerjisiyle püskürtüldü; bu enerji tetikleyici oldu ve 1 Mayıs gösteriyor ki bu enerji bitmedi. Türkiye gençliğin mücadele azmiyle, yarattığı mücadele geleneğiyle ülkeyi değiştirdiğine daha önce de tanıklık etti. İktidarı korkutan da budur. 1968 hareketi bu ülkede sol geleneklerin çıkış kaynağı olmuş; 1970'lerde sosyalistlerin halklaşmasının zeminini hazırlamıştır. Egemen sınıflar için bundan büyük tehlike olur mu? Ve bir gençlik hareketinin 1968'den çok daha sarsıcı olmasının koşulları bugün mevcuttur. 1968'lerde ülkede topu topu üniversite, üniversite öğrencisi vardı. Bugün ise üniversiteler bir ağ gibi ülkeyi sarmış

durumda. Yükselen bir hareketin ülkenin her bir köşesini etkisine alması kaçınılmaz olacaktır.

Bugün demokrasi ve temel özgürlükler büyük tehdit altında. Tam otokratik bir rejim yaratılarak ülke olarak bir deli gömleği giymeye zorlanıyoruz. Ama sadece bunlar değil. Yoksulluk halkın her kesimini olduğu gibi gençliği de pençesine almış durumda. Mezun olduğunda bir gelecek göremeyen gençlerin enkaza dönmüş ve hayatlarımızı enkaza çevirmeye yeminli bu düzene karşı mücadelenin parçası olmak istediği açık. Mesele bu mücadeleyi AKP iktidarının salvolarını beklemeden sürekli kılmak, halkla buluşturmak.

Evet demokrasi ve özgürlüklerimiz için mücadeleyiz ama daha fazlasını da istiyoruz; insan gibi yaşamak! 1968 gençliği üniversite kampüslerini örgütlemekle kalmamış halkın dertlerini gündem etmişlerdi. Türkiye sosyalist hareketi 1968'lerde kadrolarını üniversite kampüslerinden edinse de halkçı bir gelenektir. Bu damarın tekrar güçlenmesine ihtiyaç var. Demokrasi ve temel özgürlükler mücadelesinin yakıcı sosyal taleplerle birleştirilerek bir halk seferberliği yaratılması; AKP iktidarını zayıflatacak, durduracak asıl güçtür. Bugün AKP'ye oy veren kitleler de dahil olmak üzere emekçi halk asgari ücretin sefalet düzeyinde olmasının, ülkenin her yerinde adam kayırmacılığın hakim oluşunun, hukuk sisteminin içinin boşaltılmasının, bankaların kredi ve kredi kartları üzerinden tatlı karlar elde etmesinin, düşmeyen enflasyonun yükünü çekiyor; bunlara öfke duyuyor. İyi formüle edilmiş sosyal talepler çok daha geniş kitleleri iktidara karşı mücadelenin içine çekecek ve halkın çoğunluğunu kapsayan bir mücadelenin karşısında kimse duramayacaktır.

İtalyan devrimci teorisyen Gramsci'nin sözleri ilhamımız olsun: *"Kendinizi eğitin, çünkü **aklınıza** ihtiyacımız olacak. Örgütlenin, çünkü tüm **gücünüze** ihtiyacımız olacak. Harekete geçin, çünkü **coşkunuza** ihtiyacımız olacak."*

55 Milyar Dolar İle Ne Yapılabilir?

19 Mart'ta Ekrem İmamoğlu'nun gözaltına alınmasından itibaren döviz kurlarını zapturapt altına almak için Merkez Bankasının yaktığı rezervi 55 Milyar doları bulduğu söyleniyor. Kazanamayacağını bildiği bir seçimin önünü kesmek isteyen tek adamın ihtirasının ufak bir bedeli...

Elbette meseleyi salt ekonomik kayıpla eleştirmek gibi bir niyetimiz yok. Neticede gasp edilmek istenen şey neredeyse bir yüzyılı aşkın bir geçmişe sahip seçme ve seçilme hakkıdır. Şunu da demeyeceğiz: Hukuk devleti olmazsa yatırım gelmez; kriz bunalım derinleşir. Bir avuç asalak memleketin emekçilerinin alınterini kapkaççı gibi alıp tüyecek diye ıskartaya çıkarılmış bir demokrasinin bekçiliğini de yapacak değiliz.

Ancak Erdoğan'ın ihtirasları uğruna kaybedilen zenginlikle neler yapılabilirdi? Hep diyorlar ya kaynak yok; dişimizi de kemerleri de sıkacağız. On milyarlarca dolar bir İktidar hırsı uğruna havaya savrulabiliyorsa böyle bir zorunluluktan bahsetmenin de bir anlamı yok demektir.

Geçtiğimiz günlerde izlemiştinizdir. Sosyal medyada fütursuz bir öğretmen çocukların beslenmelerini paylaştı. İnsan olarak hepimiz, o çantasında iki zeytin tanesi ve bir kuru ekmek taşıyan çocukların yüzlerine bakmaktan utandık. Ancak birileri bu çocukları açlığa mahkum etmekten utanmıyor. Geçtiğimiz ay CHP milletvekili Ali Gökçek anaokulundan liseye kadar tüm okullarda ücretsiz bir öğün yemek verilmesi için yasa teklifi sunmuştu. Tabi ki AKP-MHP oylarıyla reddedildi. Gökçek, bir öğün yemeğin maliyetinin 4,8 milyar dolar olduğunu söylemişti. Bir ayda yıklan miktar 55 milyar dolar!

Yine görmüşsünüzdür. Bir süredir ataması yapılmayan öğretmenler MEB önünde bir araya gelerek haklarını arıyor. Mülakata, torpile hayır derken; mesleklerini insanı şartlarda yerine getirebilmek için atanmak istiyor. Ama iktidar ne yapıyor: Özel okulları teşvik boğuyor, bu okullar da öğretmenleri kölece sömürüyor. Sadece okullar mı? MEB'in kendisi ücretli öğretmenlik adı altında öğretmen emeğini köle pazarına çıkarıyor. 55 milyar doları iktidarın geleceğini kurtarmak varken

kamu da öğretmen istihdam etmek, eğitimin kalitesini yükseltmek için neden harcasınlar değil mi?

Ya sağlık... Ülkemiz özel okul olduğu kadar özel hastane cenneti de. Yeni doğan çetelerimiz, ameliyata girecek hastayla pazarlık yapan müşteri ilişkilerimiz but düzenin yüz akı! Kamu farklı mı? Hasta garantili, AVM'den bozma hastanelerimiz de insanlar tedavi için aylarını sıra beklemekle geçiriyor, yaşlı teyzelerimiz bir ay sonrasına gün verilen hastanelerde sinir krizleri geçiriyor. Kaynak muslukları toplum sağlığı için sonuna kadar kısılan sağlık düzenimizi her yerinden cerahat akıyor.

Asgari ücretliye, emekliye, kamu emekçisine sene başında sefalet zamları dayatılır. O zaman ne dedik: Hiç boşuna kaynak yok demeyin, pekala kaynak var. İşte ispatı! İhtirasları için bu ülkenin emekçilerinin alınteri ile biriken kaynaklar bir anda seferber edilebiliyor. Sene başında yıllık maliyeti sadece 80 milyon dolar olan kamu emekçilerinin servis hakkını bile tasarruf bahanesiyle kesmek istediler. Yani son bir buçuk ayda yaktıkları rezervin yanında neredeyse çerez parası kalan bir miktarı bile tasarruf gerekçesi yapabildiler.

Elbette bu 55 milyar doları havaya savurmadılar. Birileri yine bizim yoksullaşmamız pahasına zenginleşti ve servetini servet kattı! 19 Mart sonrasında borsadaki sert iniş çıkışlarda kimler zenginleşti bakmak lazım.

Her zaman olduğu gibi sırtına küfe yüklenen yoksul emekçiler oldu. Sadece ekonomik anlamda değil; hakların ve özgürlüklerin budandığı bir karanlık üzerimize yıkılmak istendi. Ancak bu ülkenin direnen gençliği, emekçileri ilk raundu kazandılar ve her türlü bedeli göğüsleyerek geri adım atmayacaklarını gösterdiler.

Ancak yetmez! Daha fazlasına ihtiyaç var. Emekçiler sadece hukuksuzluğa değil, kendilerine dayatılan sefalet de isyan etmeli. Haksızlığa hukuksuzluğa karşı yürüttüğümüz mücadeleyi kapsamlı bir sınıf savaşına çevirmek; hiç değilse okula aç gitmek zorunda kalan çocuklarımıza borcumuzdur.

AKP İKTİDARI ÇÖKERTİLEBİLİR Mİ? NE YAPMALI?

19 Martta başlayan süreci Türkiye’de seçme-seçilme hakkına yapılmış bir darbe olarak değerlendirmek gerekiyor. İmamoğlu’nun tutuklanmasını İBB’ye ve CHP’ye kayyum atanması izleyecekti. Böylelikle adım adım ilerletilen sultanlık inşasında niteliksel bir sıçrama yaşanmış olacaktı. Ama gençlik hareketinin öncülüğünde öyle güçlü bir halk tepkisi geldi ki AKP planlarını ertelemek zorunda kaldı. Sadece halk tepkisi de değil dövizde kontrolü kaybetmemek için 52.5 milyar doları iki haftada yakmak zorunda kaldılar. Ama dikkat edin AKP’nin planları iptal olmadı, sadece ertelendi. Tanıdığımız Erdoğan kendisini güçlü hissettiği anda İBB’ye kayyum hamlesi için düğmeye basar ve sonrasında da CHP’nin başına istediğini geçirmeye çalışır... Geçtiğimiz günlerde İstanbul’da yaşanan depremin ardından Bahçeli’nin yaptığı açıklamalar İBB’ye kayyum istenci olarak yorumlanmıştı. Ardından İBB’ye ikinci dalga operasyonu geldi. Kısacası dosya kapanmış değil.

Türkiye’de açık diktatörlüğe gidişin önündeki tek engel, toplumsal muhalefetin canlılığını sürdürmesidir. Meselenin özü bu. Peki bu nasıl sağlanacak? En iyi savunma saldırıdır derler, eğer bir formül varsa o da budur! Yani AKP operasyonlarını beklemek yerine hamle üstünlüğünü elde tutmak gerekir. Bunun için diktatörlüğe karşı demokratik haklar savunusuna yakıcı sorunları ele alan iyi formüllendirilmiş sosyal talepler eklemek gerekir. Bu şekilde ortaya çıkacak güçlü bir kampanyayla içerikli bir seferberlik hali yaratarak iktidara yüklenmek, sonuç almak konusunda etkili olacaktır.

Bu noktada “Diktatörlüğe hayır”, “hükümet istifa”, “derhal erken seçim” taleplerini önemsemek gerekir. Zira verili güçler dengesinde “hükümet istifa-derhal erken seçim” talebi sokaktaki fiili mücadeleyi zayıflatmaz, tersine güçlendirir çünkü hükümetin istifası ve erken seçim ancak sokağın baskısıyla mümkün olabilir. Eğer erken seçim formülü parlamenter pazarlıklar, yüksek politikanın ayak oyunları üzerinden kurgulansaydı o zaman bu talep gerici bir talep olurdu. Ama mevcut durumda ancak fiili mücadelenin baskısıyla AKP erken seçime zorlanabilir. Bu anlamıyla “hükümet istifa-erken seçim” talebi sokak mücadelesini dışlamaz,, aksine ortaya somut hedef koyarak sokak mücadelesini güçlendirir.

Diğer taraftan “Diktatörlüğe hayır”, “hükümet istifa”, “derhal erken seçim” talepleri şu sosyal taleplerle birleştirilmelidir:

1. Mülakatlar kaldırılсын (RTE söz vermişti).
2. Asgari ücrete gerçek enflasyon oranında zam + büyümeden pay
3. Bilimsel eğitime bütçe, yüz binlerce öğretmen kadrosu
4. Sağlığa bütçe, kamusal sağlık, yüz binlerce sağlıkçı kadrosu
5. Süper zenginlere servet vergisi

Bu talepler, eksik olabilir, fazla olabilir, revize edilebilir; ama asıl önemli olan halkın acil sorunlarının iyi formüllendirilmesi eşliğinde bir seferberlik hali yaratmaktır. Gençlik hareketi neden kampüslerden mahallelere kapı kapı gezerek, imza toplayarak, mahalle forumları, yürüyüşleri yaparak büyük bir enerji hali yaratmasın? Tüm kent merkezleri, billboardlar, TV konuşmaları, mitingler, emekçi mahalleleri ve sanayi havzaları bu taleplerle donatılmasın! Bakın AKP tabanı 2013’ten farklı olarak 2025’te muhalefete kulak kabartıyor, dinler hale geldiler. Çocuğu atanamayan, gelecek kaygısı taşıyan, düşük ücretlerle ay sonunu getiremeyen, kredi kartlarını çeviremeyen on milyonlara seslenilebildiğinde AKP tabanında göçükler başlayacaktır. Yeter ki bir kere toplumsal heyecan başlasın, AKP artık direksiyonda kalamaz. Toplumsal heyecan ise “şunları istemiyoruz”la gelmez, “şunları şunları istiyoruz” demek gerekir. Öfkenin yanında hayalleri, arzuları kamçılamak gerekir. Böyle bir seferberlik sadece AKP’nin sonraki operasyonları karşısında bir direnç oluşturmaz ama aynı zamanda mücadeleyi olgunlaştırır, kitlesel destek tabanını genişletir ve AKP’nin bastığı zemini kaydırır. Ve nihayetinde üretimden gelen gücün kullanıldığı mücadele biçimlerinin, en ileri anlamda da genel grevin koşullarını yaratır.

Yani kimi gençlik gruplarının sadece polisle karşı karşıya gelmeye dayanan perspektifi mücadeleye katkı sağlamaz, hatta eylemlerin küçülmesine sebep olur. Sadece tepkiselliğe dayanmak, öfke boşaltmaktan ve sonunda çaresiz hissettirmekten başka bir şeye yaramaz. CHP’nin belirli periyotlarla çeşitli bölgelerde yaptığı bölge mitingleri de yeterli olmaz. Seçim mitinglerinin bir tık fazlası olan CHP mitingleri normalleşmeye dönüşür. Ama bizler

olağanüstü dönemlerden geçiyoruz ve olağanüstü işler yapmak zorundayız. Sınıf eksenli taleplerle güçlü bir kampanya örmeyi, diktatörlüğe karşı çıkmayı, emekçi halkın acil gündemleriyle birleştirmeyi CHP’den bekleyemeyiz ama sosyalist güçler aralarında anlaşarak bu tarz kampanyaları örgütleyebilmelidir. Mücadeleyi süreç olarak örgütlemeli, ortak akılla içerik oluşturmali, birliği ve dayanışmayı düstur edinerek emekçi halka ulaşmalıyız. Birleşik bir mücadele için inisiyatif almak devrimci bir görevdir.

İçerikten yoksun 1 Mayıs tartışmaları da gösteriyor ki dar grupçu rekabet, bürokratism, devrimcilik yarışırma, somutta iş koyamama gibi eğilimlerden kurtulmak gerekiyor. 1 Mayıs’ı işçilerle, acil talepler etrafında örülen mücadelelerle karşıladıktan sonra mekan fetişizminin pek bir kıymeti kalmaz. İşçisiz, talepsiz, gündemsiz ve neticede cılız bir mekan zorlamasının amaca hizmet etmesi mümkün değildir.

Kanımca yapılması gerekenler ortada. AKP’nin bu süreçte gidişi gayet mümkün, yeter ki kitlesellik ve cesareti güçlü bir seferberlik ve somut sınıfsal taleplerle birleştirelim. Bu sayede hepimizi gururlandıran bu gençlik hareketi sola kayışını güçlendirecek ve ülkenin geleceği için iddia sahibi olacaktır.

Youtube kanalımızı takip edin.

Spartaküs Kültür Sanat

Spartaküs Kültür Sanat
Youtube'da!

SEP'e Bağışlarınızla Destek Olabilirsiniz

TR360006400000142281194580
Sosyalist Emekçiler Partisi
Türkiye İş Bankası

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 75, Fiyat: 10TL, 9 Mayıs 2025

68 RUHUNA GERİ SAR!

19 Mart'ta İstanbul Üniversitesi önünde yıktığımız barikatlarla ile başlayan süreç adım adım ülkenin dört bir tarafındaki kampüslerde yayıldı. Boykotlar örüldü; açık dersler, forumlar düzenlendi. Kampüsler AKP'nin yıllardır süren sistematik baskısıyla siyasetten uzak yerler değil, tam da olması gerektiği gibi, gençliğin sözünü söylediği; hayata, siyasete müdahale ettiği alanlara dönüştü. Canlılık uzun yıllardır hiç beklenmiyordu fakat potansiyelin ne kadar güçlü olduğu 1 Mayıs alanlarına akan binlerce öğrenciyle bir kez daha netleşmiş oldu.

Bu olağan dışı durumu kampüslerin olağanı haline getirmek elimizde. Geçmişe baktığımızda en güzel örneklerini 1968 atılımı ile başlayan dönemde gördüğümüz gençliğin siyasete yön veren, gündemi belirleyen rolünü rehber kabul edebiliriz. **Yani biz gençlerin siyasette özne olduğu, üniversitelerde kendi karar alma alanlarımızı yarattığımız ve genişlettiğimiz hatta kampüslerden mahallelere yayıldığımız bir alternatif mümkün.** Siyasete biz

gençler, emekçiler, işçiler müdahale etmedikçe siyaset düzen partilerinin hayatımıza olumlu hiçbir katkısı olmayacak konularda sürdürdüğü içi boş tartışmalardan kurtulamayacak.

68 gençliği eşitlik ve özgürlük demekti, emekten halktan yana açık tavır almaktı, vaz geçmemek yeni bir yol açmaktı. Bugün de ihtiyacımız olan bu dinamizmdir.

Somut talepler ve hedefler ile örülecek bir mücadele hattı gençliğe 68'lerden sonra ilk defa siyasetin öznesi olma imkanı verecektir. Gençlik öncülüğünü yapacağı bu mücadeleyle haklarına sahip çıkmanın ötesinde yeni bir siyaset anlayışını ülkede geçerli kılabilir.

İhtiyacımız olan bu mücadele hattını kurmak için ilham alacağımız bir 68 ruhu var. Hocama, üniversiteme, seçme-seçilme hakkıma, geleceğime dokunma demek için örgütlülüğümüzü arttırmak zorundayız. Bu mücadeleyi birlikte büyütelim. Marksist Fikir Toplulukları olarak gençliği birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Anlatılan Senin Hikayen!
MFT'ye Katıl!

bize ulaşın:

0532 647 0620

marksistfikir2

marksistfikir

SEP

Sosyalist Emekçiler Partisi

sep.org.tr

0538 669 1917

f

t

i

sepmedya

septv